

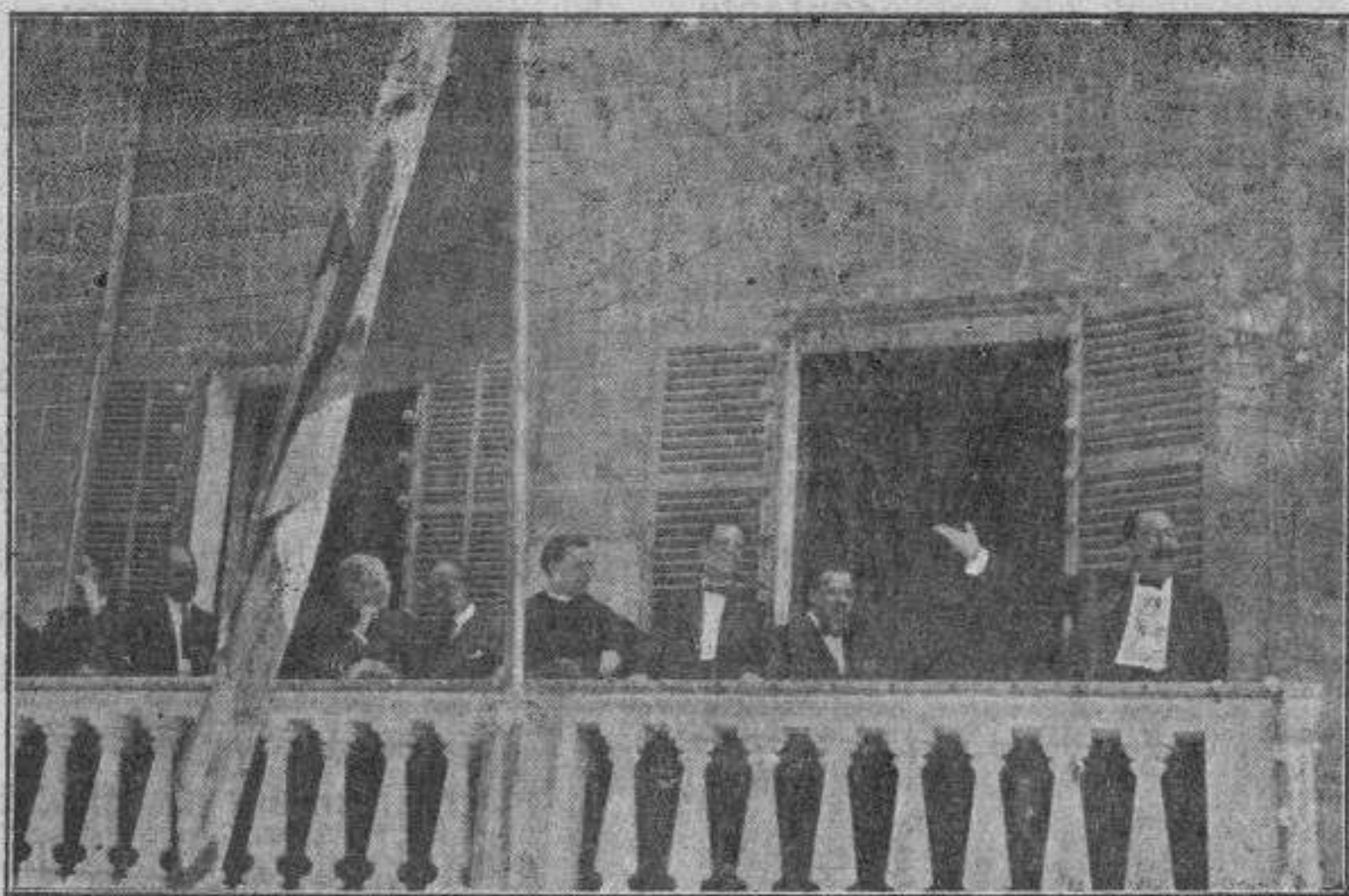
Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY V : NÚM. 43

REVISTA D'INCA QUINCENAL
DIA 18 d'Agost 1923

Redacció i Administració
Murta, 5.-Inca.

Festa de la Bandera Mallorquina

MOMENT EN QUE EL BATLE D'INCA D. PAU MARIÁN MOREY
FEIA SON DISCURS PATRIOTIC. Fot. Payeras

Si repassàvem les col·leccions de Ca-Nostra trobaríem articles encaminats a fer comprendre a les classes directores d'Inca la conveniència de organitzar els festivals cívics dins un ambient educatiu; però mai havíem sospitat que lo que era un senzill desig nostre, hagués arribat a tenir una plasmació tan patriòtica i culta, com la que hem presenciada en les festes patronals d'enguany, iniciades ja l'any passat en la inesborrable festa escolar.

Artística i senyoral fonc la tarde del concurs de bandes, educativa i enlairada

la festa escolar, però de més entusiasme i patriotisme la festa de la Bandera mallorquina, en la Ciutat dels nostros amors, de gran consol pel nostre esser tant treballat per un barroquisme i cosmopolitisme que vol desfigurar tot lo genuinament nostre.

La significació d'aquest acte té més importància pels qui vivim aquí, en aquesta petita urb, que sabem les dificultats en que topa l'esperit de mallorquinitat per la mescolança de vianants, de idees i de novetats berreres.

En aquest acontejament tant trascen-

dental i consolador per nosaltres, dedicarem la major part d'aquest número extraordinari, tot desitjant que tenga la plasmació possible en els esperits, i la transcendència benefactora d'un bell renovellament dins la pròpia personalitat mallorquina.

A l'hora anunciada, a les 10 i mitja del dia 31 de Joriol, se trobaven reunits els nins i nines de totes les escoles de la Ciutat, portant banderes espanyoles i mallorquines, enfront de la Casa consistorial, acompanyats dels seus respectius mestres.

En la sala d'actes estaven congregats el Batle i bastants de regidors; el Rector i tot el Clergue parroquial, els representants de la «Associació per la Cultura de Mallorca» D. Antoni Quintana que duia la representació del Batle de Ciutat, l'Inspector de primera Ensenyança D. Juan Capó, D. Juan Marquès, Director del Setmanari El Sóller, D. Ramón Morey i D. Bartomeu Oliver de Binisalem, D. Antoni Salleres de Búger, D. Andreu Bordoy d'Alaró i Mn. Josep Aguiló i D. Miquel Durán d'Inca. Hi verem els poetes Mn. Andreu Caimari i D. Josep Tous i Maroto i molts de representants de la Premsa de Ciutat i altres persones que no recordam.

L'acta començà amb l'«Himne escolar mallorquí» cantat per les escoles i acompanyat per la banda militar. Seguidament nostre Arciprest, Mossen Francesc Rayó, procedí a la bendició de la Bandera barrada que estava estesa an el balcó nou, de gust mallorquí, que també fonc beneít.

En aquell moment solemne, el Batle D. Pau Marià Morey, axecà a l'hasta la Bandera de Mallorca, que fonc rebuda pel públic amb gran entusiasme i aplaudiments llargs, mentres les escoles repetien l'Himne Mallorquí.

Inicià els Discursos el nostre Director

D. MIQUEL DURÁN

que feu la proposta al Consistori de la col·locació de la bandera, quin acort va

esser prè per unanimitat. En son parlament diu així:

«Poble d'Inca: En nom de l'Església se acaba de beneir la bandera mallorquina, qui ha de volatetjar gloriosa en el balcó de la Casa de la Vila, com a penyora que l'Ajuntament regoneix la personalitat inconfundible de la nostra raça.

Tal vegada en cap poble de Mallorca, semblant acte té un simbolisme més ver i entranyable que en la ciutat d'Inca. La bandera mallorquina i l'escut d'Inca tenen una mateixa significació per la paritat de les barres d'Arragó

Molt abans que el Rei Sanxo donàs a Mallorca la seva ensenya gloriosa, el Rei En Jaume ja havia donat als inquers les faixes vermelles per unir a l'antic escut d'Inca.

La vermellor d'aquesta barres és l'emblema de la noble sanc catalana, bullidora de grans ideals, que vengué a redimir l'Illa blava del jou de la morisma.

I si en les nostres banderes, la d'Inca i la mallorquina, hi ha diferències glorioses, és per donar més valor, més veritat a la constitució de la personalitat mallorquina.

El Castell de la Almudaina significa realesa, enlairament de direcció, lleis sàvies i furs gloriosos. El Ca d'Inca, escut de la major de les Alqueries de Mallorca, significa fidelitat, treball i honradès, resultant una personalitat acabada del poble mallorquí.

Poble d'Inca: en aquest dia de glòria facem una gran promesa, la d'esser mallorquins en totes les nostres coses: en la nostra fe, en les nostres costums i en totes les nostres obres. Facem una gran promesa: la de no renegar de la mallorquinidat de nostres pares, que saberen constituir un poble de tradicions, aixecar per la Religió esbeltes esglèsies, donar caràcter típic a nostres cellers, i encara queden restes de nostres cases senyorals pageses.

Baix l'emblema formós de la bandera mallorquina, que tan airosa volatetja da-

munt nostres caps, tots els pobles mallorquins, totes les classes socials, devem treballar per l'engrandiment de la pàtria, per fer una Mallorca autèntica, neta d'exotismes berrers, que la desfiguren.

No esqueixem aquesta bandera amb les nostres divisions polítiques i socials per seguir als homes del centralisme. Amb sentit moral, Mallorca ha d'esser per Mallorca; tots els pobles mallorquins, que hem de conviure plegats per aqueix mar que nos bresola, hem de tenir un mateix ideal, una mateixa ànima, un mateix valer i un mateix voler esser, per l'engrandiment de la pàtria nostra benvolguda.»

A continuació, feu us de la paraula el distingit orador.

D. BARTOMEU OLIVER

Licenciat en lletres i membre de la «Associació per la Cultura de Mallorca», qui se expressà d'aquesta manera:

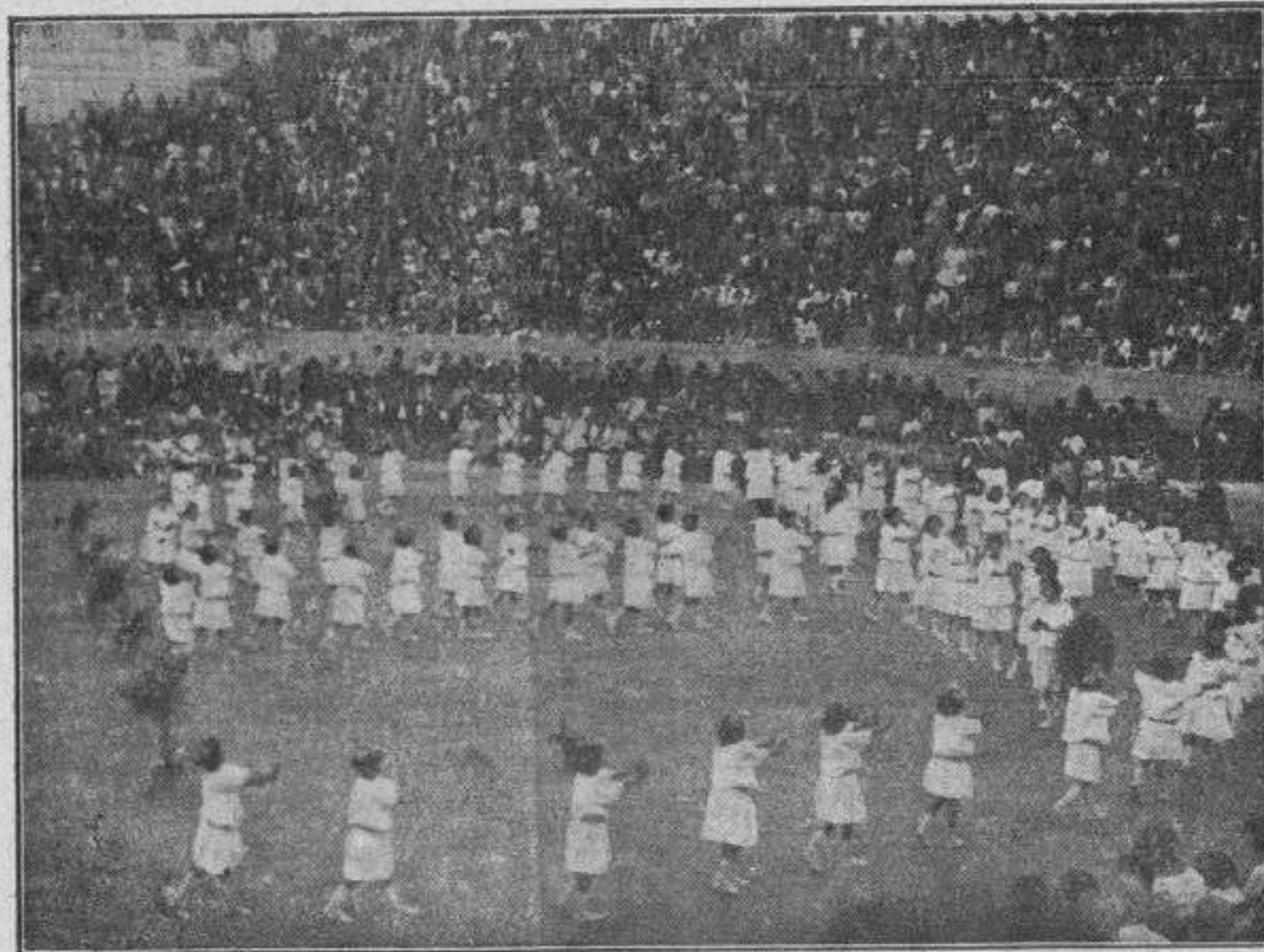
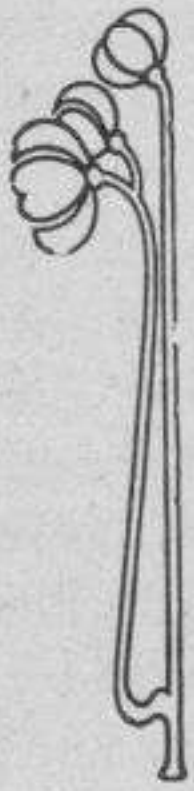
»Fills nobles de la ciutat d'Inca!

Haveu aixecat al front del casal de la ciutat vostra, la santa bandera de la terra mallorquina. Per damunt l'esplendor i magnificència de vostres festes patronals, que esdevenen d'any en any una més plena manifestació de la vostra ànima arreladament mallorquina i creenta, cultural i artística, i per damunt la joia, la galania d'aquestes jornades tan vostres que és impossible pensar cap idret ni cap encontrada de de vostra ciutat ni de vostra terra que no vessi la franca alegria i la benhaurança de vostres festes anyals i per sobre els entusiasmes de vostres cors, que se trasparen ten en vostres ulls i que tremolen en vostros llavis, com un cant d'amor i esperança, heveu volgut consagrar aquest moment suprem que restarà perdurablement gloriós dins vostra història; i davant la casa més llegítimament pairal de la ciutat vostra, cap i casal d'aquesta terra, al aixecar per damunt els vostres caps la bandera barrada, l'ensenya gloriosa de la terra mallorquina, haveu estampat al front

de vostra ciutat amb les lletres flamejants d'aquestes barres de sang, el símbol més sublim de la vostra fe patriòtica, i sobre vostres llavis i el vostre cor i l'ànima tota de vostre poble s'estremia amb un cant i un himne d'amor i esperança, del amor dels bons fills per la seva mare que tots somiam i volem gran, i senyora i sobirana, respectada i estimada, i precisament és en aquets moments quan vos sentireu afalagats i bresolats per les oriflames d'aquesta bandera, que se desvetlla i s'ajeganta la vostra ànima tan fonament mallorquina; aquesta bandera que és la pàgina més gloriosa de l'història de nostra terra, de Mallorca gran, princesa i reina i sultana de la mar blava de Mallorca, mare fecunda de pobles i de reialmes, de savis i d'artistes, d'herois i de sants.

Avui d'entre les sagrades penombres de una història venerable, entre les pàgines esplendentes de claríssimes aurióles, desgraciadament oblidades, sinó desconegudes, haveu tret aquest penó gloriós de nostra raça per a consagrar-lo al front ispici de vostra ciutat entre el desvari i el trafegar esperançador de vostre progrés, vostres indústries i vostres mercats, com a símbol i creació suprema de la gran família mallorquina. I aquí, entronisada al cor de Mallorca l'ensenya de nostra terra vindran els vents dels plans i de les serralades, els vents de salobra marina i els vents amarats del regust terral, a bressolar-la i afalagar-la per jugar amb ella, per deixar dins els seus replecs el ressò de les cançons selvatges dels pinars de nostres muntanyes i les boscúries de nostres serres, dels barrancals de nostres cims i dels espadats sobre les ones de la mar blava, que són les veus de la terra i la significació suprema per tant del valor, de l'entersa i noblesa d'una nissaga i d'una raça que no comprenia jamai en cap fill d'ella un fill espuri, un fill covard, ni un fill apóstata.

I aquí gloriosament desplegada presidirà vostres festes i solemnidats com un vell

FESTA ESCOLAR—NINES QUE FAN GIMNASIA RÍTMICA

patriarca nibat de la glòria esplenderosa de gestes immortals, de conquestes i victòries de nobles heroïsmes i de santes inspiracions. I al mateix temps viuràn en ella nostra història, nostra tradició i nostra fe sagrada, nostra llengua i nostres cants. I així sols així, la bandera és quelcom de valor definitiu i essencial, quan deixa d'esser una gala o una vesta rutinària i oficial incompresa, buida de sentit i mancada de tot valor, per esser una cosa viva, sentida i viscuda, feta comprensió i consciència en cada un de nosaltres i consagrada per la col·lectivitat i feta de tots els sentiments, de tots els anhels i de tots els amors, d'un cant de tots els llavis i de una flamarada viva de tots els cors.

Sols així, senyors, quan a la ensenya santa de la terra nostra, quan a la bandera com a símbol sagrat de la Pàtria, quan la pàtria mateixa no és ja un tòpic i un motiu més d'un dia de festa, ni d'una algarada patriòtica ni queda concretada als entusiasmes d'enramades i marxes triomfals sinó que la Pàtria és quelcom que viu en l'ànima nostra, quelcom d'actual i real, per qui es lluita, es treballa i es triomfa, quan la

Pàtria esdevé nostra perpètua companyona, mai esquerpa, sempre brassos oberts, dolça i amorosa, quan la nostra Pàtria és ara mateix i sempre filla de nostres obres, tal com nosaltres la feim i la volem, no miserable i captaire sinó sobirana i senyora, no rebutjada i vilenida sinó gloriosa i excelsa, sols llavors en la Pàtria i per la Pàtria s'obrin davant dels pobles camins d'immortalitat i banhaurança.

I pensem-hi, nobles ciutadans; ara que vos sentiu orgullosos de que flametgi al front de vostra Ciutat aquesta bandera preuada de la terra nostra, pensem-hi en la Pàtria veritable, vulgau conèixer-la i estimar-la i lluitar i treballar per ella... avui casi desconeguda i oblidada de tots els seus fills! Es que, senyors, tants de sigles de misèria i pobresa espiritual ens han privat a casi tots de veure les coses en gran, de pensar les nostres grandeses i de voler i estimar les nostres grandeses! Pensem amb la pàtria d'ahir, la pàtria d'avui, la pàtria de demà i la pàtria de sempre. Tres pàtries i una sola pàtria. La pàtria com a mare, com esposa i com a filla! Tres amors en un sol amor suprem de nostres cors.

I pensant amb una Pàtria tan nostra com la vida mateixa que respiram és com s'encendria perdurablement en l'ànima nostra la flama santa de la devoció més ferma i de la veneració per ella fins al sacrifici i fins al heroïsme. Si pensàssim amb aquets milions de germans nostres que pensen i parlen com nosaltres, amb aquets milions que ens precediren i amb aquells altres milions que aguaiten dins les boires del esdavenidor. Si sentíssim com estàn amb nosaltres aquells que aixecaren els grans monuments de nostra terra, aquells que deixaren les pàgines de nostra història i de nostres camps i nostres camins empapats amb la seva sang vessada gloriosament, i aquells altres desconeguts anònims que treballaren per a fonamentar i posar els primers escalons a les conquestes màximes de nostre progrés i benestar. No pensau com en la terra que trepitjam no hi ha ni un pam que no sia el sepulcre de nostres majors, ni en les ventades que aixequem la pols i aixequen els nuvols no hi ha ni un grum de polsaguera que no sia tota de les cendres de nostres avis gloriosos.

I així sentint la pàtria nostra feta consciència plena, feta dels nostres anhels, de nostres amors i de nostres cors, haurem consagrat la bandera, com a símbol suprem de la raça mallorquina, i desvetllat de sota la capa de cendres el caliu dormit de les glorioses memòries, sentirem encara bategar dins eixes teles sagnades les gestes claríssimes de nostre poble i els herois i els varons màxims de nostra raça, des de el gran compte que al estampar amb mà sagnanta sobre el seu escut quatre rius de sang de les seves ferides va donar-les en testament als seus fills perquè el gravassin en sos penons i fossen les quatre barres triomfants en tot lo món, fins al Gran Rei En Jaume pare suprem de la nostra raça, pare de reis i pare de pobles, que escrigué sobre el solar d'Espanya cent glorioses victòries amb la punta de la seva espasa i amb la seva ploma plena de seny i de ciència, i que un dia

enamorat de la més bella captiva pregonejara dins la aigua de la mar blava va rescatar-la, plantant a nostres murs aquesta mateixa bandera en nom de «Santa Maria! Santa Maria!» fins a nostres germà major el vident de Randa i l'apòstol savi qui a n'els seus llibres d'or feu parlar a nostra llengua mallorquina la primera entre totes les llengües, el llenguatge de la sabiduria i la poesia qui pels camins de la terra i pels camins de la mar passetja gloriós el nom de Mallorca i de sa llengua, per sempre més gloriosa, jamai postergada ni superada per cap altra (estranya) en nosaltres qui la sentim immortal en la sang de nostres venes, en els plors de nostres ulls, en el prec de nostres llavis i en els amors més preuats i més sublims de nostres cors.

I res més ja, nobles fills de la ciutat d'Inca! Alçau aquesta bandera al front de vostra ciutat, gravant-la sobre vostres cors. Ella ha de esser la senyal més inconfundible i noble de vostra espiritualidad i dignitat. Estimau-la, respectau-la, vetllant i treballau per tot lo que ella inclou i significa. Feis-la sentir com una vergonyosa afrenta dels mals mallorquins, dels fills renegaires i bords, i Déu que va enviar-la i la vos entrega, i la nostra raça, i nostra història, i nostra llengua, i nostra Pàtria benhaurada, que viuen en ella, al enviar-vos i posar-vos al cor la fe i l'amor per les coses de nostra terra vos hauràn concedit la primera i principalíssima virtut dels herois i dels immortals »

Seguidament parlà en nom del Batle de Ciutat

D. ANTONI QUINTANA

dient així:

«No figura en programa el que jo parli, però no es posible presenciar tan bell esclat d'entusiasme sense que s'hi senti la veu del germà major; perquè sense cap mèrit ni condició du la representació del Batle de Ciutat i en nom de Palma felicita a la ciutat d'Inca per haver sabudes desenrollar fes-

tes tan importants segellades per la nota cultural i artística.

Quant Felip II acabava d'edificar el palau granític de L'Escorial i sols li faltava col·locar la darrera pedra que havia de cloure l'edifici, resultà que era rovellada i tenia buits i resolgué omplir-la de l'or més pur a fi de que s'aficàs fins als darrers buits i no quedassen intersticis.

Per rematar les festes d'enguany heu volgut hiçar al cap i casal de la vostra ciutat la bandera mallorquina, ensenya del nostre amor, que serà com la pedra que ha de cloure l'edifici en l'ideal. Per si aquesta pedra pogués estar rovellada, pogués tenir manques, aleshores possem en el gresol de nostra intenció l'or més pur del nostre patriotisme a fi de que mai per mai puga desclourer-se l'edifici i amenaçar ruïna.

A la cadena corrençada d'aquestes festes, no hi podia faltar la baula que avui hi ha posada aquesta Ciutat. La bandera mallorquina volatetja a les cases de la Ciutat de Palma, Soller, Capdepera, Valldemosa i volatetjarà en altres tantes fins que sien totes, perquè tal com baules sense afegit, forjades a l'encreua del entusiasme i amb el mall del patriotisme puga barrar el pas als qui vulguen robar-nos lo nostre, o als fills bords que puguen renegar de sa mare a fi de conseguir que Mallorca sia pels mallorquins i que, tenguent una Mallorca gran, puguem fer una Espanya gran també».

Per últim dirigí la paraula al públic el batle d'Inca,

D. PAU M. MOREY

qui fou rebut amb un bon esplet de mans balletes per la concurrència reunida a la plaça, donant començament a sa peroració amb els termes següents:

SAN ABDON

«Ciudadans: Acabant de sentir les oracions o parlaments en els quals mos hem recreat l'esperit amb l'eloqüència brollada del enteniment i el cor sobre les màgiques espresions o conceptes de la Patria, del Amor, i de la Fè, marcades en los hermosos colors d'aquesta gloriosa i glorificada bandera mallorquina, colors que la nostra vista atreu embalsamant el cor de alegria i satisfacció, parlant al enteniment en recort de gestes honroses de la historia de Mallorca i vivificant i fent més forta la fè dels nostres antepassats.

SAN SENNEN

No cap duptar, aqueixa Bandera, després dels càntics que en lo seu honor acabam de sentir, és emblema de la nostra terra, d'aquesta Illa derivada en lo gubernamental i en lo independent de lo Reine de Mallorca, de la patria petita, que és gran, quant ella se confon i fa germanor amb la patria d'Espanya.

Son dues patries en conexitut, en vincles de una molt arrelada relació armònica. I per això els dos emblemes dignament, lògicament i històricament deuen permanecer l'una al costat de l'altre amb contacte

íntim, amb confusió misteriosa d'amor, com si el vincle que les uneix manifesti la grandiositat i la ternura, als sentiments i el fervor religiós, l'històrica grandesa orlada en les fulles de les dues històries, la de Espanya en general i la de Mallorca en particular.

Me sent fortment emocionat quant pens que he hagut d'esser jo, l'autoritat providencialment encarregada de plantar en aquesta Casa de la Ciutat la grandiosíssima i nobilíssima ensenya de la nostra petita patria de Mallorca.

I aqueixa emoció se multiplica al pensar que la bandera representa la visible ostentació de la grandesa, de la virilitat i de la creencia dels mallorquins, que, posseïts de lo que simbolisa aqueixa bandera, sabrán, quant l'èpica lluita per la defensa de la nostra patria, vendrà a tenyir-la en la seua propia sang i donarà el seu darrer bateg aferrats a ella o al dirigir-li l'última mirada amb el gran conort de que, al derramar la sang per ella volarà l'ànima, àgil, potent i alegre a l'altre Patria, que és eterna, la Patria del Cel.

Els colors d'aquesta, la nostra bandera, molt enfora de repugnar amb els colors de la bandera d'Espanya, se complementen per sublimar, fortificar i fer més potents els sentiments de Patria, d'Amor i de Fe, que han de fer dels nobles fills de Mallorca una calitat igual a la dels nobles fills de l'Espanya gran, perque amb dues Histories mantenguen profundament arrelades les virtuts i les heroiques grandeses d'aquesta terra de Mallorca i de terra separada per la mar llatina, la mar genialment poetisada pe'ls poetes grecs i mallorquins d'Espanya i ja mai se esqueixin i s'enterrumpesquen les fulles de llorer i que no perdin aquestes la seua verdor i els seus colors per la inde-

pendencia i les conquestes que signifiquen l'immortalitat de Espanya i de Mallorca.

Inquers cridau amb mi: ¡Visca Espanya!, ¡Visca Mallorca!, ¡Visca Inca!, ¡Viscan agermanades per l'amor de la nostra bandera, símbol de la nostra patria petita la bandera d'Espanya ensenya de la Patria gran!»

Els discurs del Sr. Batle i dels altres oradors foren molt aplaudits en ses millors parrafades, sobre tot el perdre-se ses darreres paraules dins esclatants entusiasmes.

An els acords d'una marxa triomfal de la música les escoles desfilaren per davant les banderes, donant-se per acabada la festa, i deixant fonda impressió a tots els que la presenciarem que, sens dupte, perdurarà eternament al cor i la memòria pel seu esplendor patriòtic.

SOBRE LA BANDERA

De sí la bandera mallorquina, té un trasat ben noble i gentil, tal vegada és la més artística i formosa de les nacionals. La nostra és estada confeccionada per les religioses franciscanes que ja feren la de Ciutat, quin treball s'ha alabat ferm per la seva gerridesa i netedat de perfils. An el bancó de l'Ajuntament les dues banderes nacionals, espanyola i mallorquina, donen un cop de vista sosprenent de noblesa i senycria que no pareix que alló sia la Casa consistorial de la petita ciutat d'Inca.

L'Ajuntament té acordat, en sessió del 16 d'Agost, que tots els anys estiga posada el darrer dia de l'any, festa de conquesta del Rei En Jaume.

Bolletí de l'Harpa d'Inca

RECORT DE CONDOL

Avui tenim que donar la nova d'una baixa ben sensible en la mort de D.ª Margalida Verd, sòcia protectora que fonc de l'Harpa. Desde el principi de la nostra ac-

tuació s'havia compromesa a confeccionar-nos el banderí que hem de fer per l'Orfeó. Per l'estiu de l'any passat demanava amb gran insistència al President el dibuix i duia molta pressa de comensar aquells dies el treball. Sens dupte prevèia la seva mort, i volia deixar aquesta recordança del seu amor i entusiasme per l'Harpa d'Inca.

Tenguem per ella, directors i orfeonistes, un recort i una pregària.

NOUS SOCIS PROTECTORS

La Junta Directiva en sessió celebrada dia 25 de Joriol va admetre els socis protectors que posam a continuació:

- 33 D. Miquel Rayó Mateu.
- 34 Mn. Francesc Garau Prevere.
- 35 D. Llorenç Genestra Janer.
- 36 D. Pau Marià Morey, Batle de la Ciutat.
- 37 D. Esteva Ribas Borràs.
- 38 D. Miquel Pujades Ferrer.
- 39 D. Pere M. Batle.
- 40 D. Rafel Rubert Garriga.
- 41 D. Miquel Aguiló Pomar

CANTADES

En les passades festes dels Patrons d'Inca L'Harpa cantà en tres actes.

A la missa que feu celebrar La Creu Rotja amb motiu de la seva inauguració oficial de la secció del partit d'Inca, deixà sentir hermoses polifonies litúrgiques.

Prengué part en la missa de Mossen Bernat Salas juntament amb l'Orfeó Mallorquí i les escolanies de Sant Francesc d'Inca i de Sant Felip Neri de Ciutat i altres elements que la cantaren baix la direcció de l'autor.

En obsequi a l'Orfeó Mallorquí l'Harpa d'Inca donà un concert el dia dels Sants Patrons a vespre a la Sala d'actes de l'Ajuntament.

Allà nos comparagué D. Antoni Pol, famós Folkorista mallorquí, que feu grans elogis de nostros cants i li agradà l'interpretació que l'Harpa dona a l'Himne Ma-

RECORT DE LA FESTA ESCOLAR DE 1922

llorquí de quina composició és l'autor.

El Sr. Pol obsequià els nostres cantaires en tabac i licors.

GRAN CONCERT

Nostro estimat confrara «El Llevant» ens fa els següents elogis que agraim de cor.

En el Teatre Principal, a les 4 del capvespre l'Orfeó «Arpa d'Inca» donà l'anunciat concert polifònic. L'hora que s'era anunciada era un poc inadecuada per fer-hi compareixer molta gernació, però no obstant a poc poc s'anà omplint el baix, anfiteatre i palcos, de lo més selecte de la població. Allà hi verem tots quants se diuen amics del art musical i al sortir d'allà dins no'n sentirem cap, que no digués elogis del Orfeó «Arpa d'Inca» i molt especialment del seu Director Sr. Albertí, pel qual representa un treball d'heroi conseguir fer executar tantes pessas amb tanta perfecció. Hi ha que dir una cosa en honor seu i és que ha lograt que «l'Arpa» interpreti les composicions a gust seu, i aquesta interpretació és tant nova, que moltes cançonetes que havíem sentit cantar a altres orfeons, en

boca de l'«Arpa d'Inca» i baix la direcció del Sr. Albertí són tan noves que un arriba a duptar si són les mateixes o no.

Cronica d'Inca

Dia primer de Joriol.—A Sant Francesc es fa la festa del Beat Ramon Lull amb sermó, altar fumat i missa de tres, vol dir que fonc molt solemne.

Dia 15.—Amb motiu de la bendició del camp parroquial s'hi fa una bella festa.

A una enramada tribuna presidida per l'imatge de la Puríssima i l'artistic penó de la Congregació Mariana prenen lloc el M. I. Mn. Juan Quetglas, el Rector Mn. Francesc Rayó, el Batle D. Pau M. Morey, el Rnt. P. Reig Director de la Congregació de Ciutat, i Mn. Miquel Llinás, Director de la d'Inca.

A baix, hei havia representants de les congregacions de Sa Pobla, Campanet, Binisalem, Búger i Mancor. Hei havia el clergue parroquial, molts de convidats dis-

tingits i gran concurs de públic qui no baxaria d'algunes mil persones.

El Canonge Quetglas feu la bendició i seguidament es cantà una salve.

Dirigí la paraula al públic el Director de la Congregació Mn. Miquel Llinàs, que vesava de satisfacció.

L'«Harpa d'Inca» cantà l'Himne Mallorquí i quant es preparava per cantar altres cants, en obsequi a la brevedat, s'axeca Mn. Quetglas i fa un altra entusiasta discurs, donant l'enhorabona al Rector i al Director per la compra d'aquella finca.

Després d'una tocada de la música de la Creu Rotja, el Cura Pàrroco tancà els parlaments, acceptant les felicitacions del Sr. Quetglas per veure amb aquell camp un medi de entretenir santament els joves, separant-los d'altres llocs de perill espiritual.

Se comensa una partida de futbol mentre la gent s'escampa a lo llarg del camp per veure la jugada, no deixant de comentar la finalitat d'aquella tasca.

An el descans la música tocava festivament.

Dia 19.—En la casa Caritat, les religioses obsequien a son fundador, S. Vicens de Paül, amb una agradosa festa, que hi predica Mn. Bernat Ramis.

Dia 17.—Prenen l'ordre del matrimoni el gerent del *Banco de Préstamos y Descuentos* D. Juan Mayol Pizá i la damisel·la Juana Aina Pujades filla del important industrial D. Mateu.

Los desitjam moltes prosperitats en lo seu nou estament.

Dia 28 —Comencen les festes cíviques dels Patrons.

En el camp del tim de «La Constància» fan una jugada, aquest, amb el tim del «Centro Instructivo» lluitant afuadament per guanyar la copa que ha oferida l'Ajuntament.

Els de «La Constància» surten vencedors i el Sr. Batle los entrega la copa que és rebuda en grans demostracions de alegria, i els *urras!!* se repeteixen trionfalment.

En les festes de la pau hi ha vençuts i vencedors!

El vespre hi ha concert de música a la plasa per la banda del Retgiment.

Dia 29.—Al mati la banda de la Creu Rotja toca diana recorreguent els carrers, i anunciant la inauguració oficial d'aquesta entitat.

Sobre les nou arriben a Inca l'Excm. General Governador, l'Ilm. Sr. President de la Comissió Provincial de Balears D. Damià Serra, acompanyats del Cap General, Inspector d'Ambulancies Sr. Gralla i del M. I. Mn. Nadal Garau, Canonge.

També vengueren els Presidents amb nombroses representacions de les seccions de Pollensa, Sóller, Molinar i Santa Catalina. Entren a Inca formats al sò de la música i de bandes de cornetes de les ambulancies arribades, les quals es dirigexen a la Sala a on són rebuts pel Sr. Batle, canviant se expresives escomeses.

Trasladats a la Parròquia el Canonge Mn. Garau beneix les banderes espanyola i Neutral i el material sanitari allà preparat.

Foren padrins: de la Bandera Espanyola la damisel·la Maria Piñol i l'Excm. Comte de Peralada; de la Neutral, donya Francisca Fluxà de Noguera i el Batle de la ciutat Sr. Morey; del material d'Ambulancia, donya Severa Madariaga de Ferrer i el retgidor D. Miquel Pujades.

Seguidament, se comensa una missa baixa que celebra el Cura Arxiprest Mn. Francesc Rayó, durant la qual l'Orfeó «L'Harpa d'Inca» cantà variades polifonies d'En Victoria.

Després de l'Evangeli el Dr. Garau va fer una plàtica piedosa a la benèfica Institució allà representada.

Acabat l'acte relligiós les ambulancies formades i an el sò de les trompetes es dirigiren a la casa del Socòs a on està instalada la Comissió d'Inca. Allà fonc issada a son frontis les banderes pel President D. Juan Canet i la Presidenta senyora Gabalton.

A la casa de la vila se va fer un esplèndid refresc que fouc animat pels parlaments del General Governador, Batle d'Inca D. Pere Canet de Ciutat, D. Juan Canet d'Inca i donya Severa Madariaga, essent tots molt aplaudits i felicitats els organitzadors de la festa.

—El capvespre es celebra la cursa de braus que tanta aficció desperta an el públic.

Hei hagué una entrada grossa ferm, mai haviem vist nostra plaça teurina tant plena.

Presidia el Batle D. Pau M. Morey acompanyat d'alguns regidors i periòdistes.

A altres palcos hei havia el Sr, Governador i sa familia i demés membres de l'Ajuntament.

Actuaren les espases Morenito de Zaragoza, José Belmonte i Agüero.

Vèim que la gent va quedà contenta de la feina de les espases, i nosaltres més que negú per no haver-hi cap desgràcia. Les retirades dels picadors engrunats i coxetjants no tengueren conseqüències.

Hem sentides bones alabançes dels inquerers per sabre organitzar cursesa, vui que duen un pressupost tant gros.

—Et vespre a la Parròquia hei ha solemnes Completes amb l'assistència de l'Ajuntament representat amb Srs. Truyol i Durán. Ja abans la Comunitat havia cantades matines de la diada.

A la sortida es comensa la típica revetla, baix la direcció de l'indispensable Mestre Planas.

—Un poc més tart sortí una colcada ben rumbosa, que recorregué els principals carrers de la població.

Obrien la marxa els caperrots, que són nous de trinquis, abquirits per l'Ajuntament, seguint la Guàrdia civil de Cavall i la banda de tambors i cornetes del Regiment.

Hei figuraven dues carroces del «Club Central» consistents amb un elefant monumental una, i l'altra que se titulava «cases i flors» que estava animada per formoses damiselles.

«El Centro Instructivo» n'hi tenia altres dues de carroces, representant una partida de futbol i l'altra un blanc cisne, portant agradoses nines.

Una, de la Creu Rotja amb senyorettes que representaven les dames d'aquesta benéfica Institució.

Una altra, que en presentà D. Josep Noguera, formada d'una sabata monumental.

Altra carroça, rebllida de flors, ocupada per distingides damiselles, aportada per D. Esteva Ribas.

La del Ajuntament consistia amb un típic molí de vent que li feien l'honor belles pàgeses.

Hei havia els autors, adornats en diferents formes, dels fabricats D. Bartomeu Payeras, D. Juan Noguera, D. Josep Pujol i del comerciant D. Bartomeu Cabrer.

Les bandes de la Creu Rotja i del Regiment hei tocaren alegres marxes.

Entrepòrlats, estols d'homos duien atxes enceses i heralds a cavall feien honor a la colcada.

No es ver que heu va esser ben rumbosa la colcada? Però encara hi faltava lo millor. Una carroça que representàs el sants Patrons, nostra agricultura i antigues industries i llinatges honorables. Serà un altra any.

Dia 30.—Diada dels Sants Patrons. A les nou arriba l'Orfeó Mallorquí amb el seu President D. Antoni Quintana i directors senyors Ramis i Roig. A l'Estació los esperaven el President de L'Harpa i altres membres de la Junta Directiva.

Es dirigiren a la Casa de la Vila a on depositaren la bandera, mentres la Massa choral saludava amb el cant de la senyera.

—A les nou i mitja es fa la processó de les Reliquies dels sants Abdón i Sennen amb l'assistència de l'Ajuntament.

Seguidament es comensà l'ofici major essent el celebrant el M. I. Mn. Madal Garau, Canonge de la Seu. Ocupà la càtedra de l'Esperit Sant el jove sacerdot inquer Mn. Antoni Genestra, vicari de Sant Llorenç.

Es cantà, per segona vegada en nostra Parròquia, la gran missa del Mestre Mn. Bernat Salas, Organista de la Seu Mallorca, «Et honorem et gloriam Sancta Maria Majorem» que és la nostra titular parroquial.

Els distins elements corals que se acoblaren per cantar-la formà un conjunt de veus grandiosos, imponent, com mai havíem sentit.

No cal ponderar la solemnitat de l'acte religiós, enfervorit per una concurrència nombrosa i en l'Ajuntament al cap.

Després es serví a la Casa Ajuntament un esplèndid refresc a les autoritats i demés, i allà L'Orfeó Mallorquí cantà magistralment varies cançons.

I mentres partírem a dinar, encara n'hi havia d'altres que partien an el Cos per veure les corregudes de joies. Jesús quina calor!

En Defensa de la nostra llengua

An el número del 11 d'Agost de «La Vanguardia Balear» D. Pau Corró nos ha fet l'honor de contestar a nostre article del 7 de Joriol: «En defensa de la nostra llengua».

Diu el Sr. Corró que serà llarg i que té tela per unes quantes llissors i en diferents números. Ja en du dues de publicades i fins ara no ha demostrat res en contra nostre escrit de defensa, quant no sia el seu mal gust amb algunes expressions mortificants.

Descancin, els nostros amics i llegidors, que no estàn retgirats.

Se nos suplica la inserció de lo següent:

Inca, 16 Julio 1923

Señor Director de «Ecos»

Mi distinguido amigo:

Cesando en el número actual mi gestión como redactor-Jefe de su periódico, suplico a V. conceda lugar, en sus columnas, a estas líneas de despedida.

Doy las gracias a los redactores y colaboradores que han honrado mi humilde misión y a los lectores en general, cuya deferencias han sido el único precio por mi aspirado y conseguido.

Es de Vd. S. S. q. e. s. m.

MANUEL VIDAL, (Flores y Abrojos).

TIP. DURÁN.—INCA.

AJUNTAMENT

Sessió de Juliol de 1923.

A causa de les obres, solament s'ha celabrat durant el mes la sessió del dia cinc, assistint el Batle Sr. Morey i els regidors Srs. Truyol (A), Armengol, Bisellach, Pujol, Pujadas i Rayó.

El Secretari Sr. Siquier llegeix l'acte i els comptes de tres setmanes de jornals de peó i carros fets en el carrer de Lloseta davant la plassa de toros. Pujen prop de 500 pessetes. En Rayó troba que són moltes pessetes i demana que tot venga detallat.

A proposta del President, s'acorda donar las gracies al Sr. Sacristán, (fill) p'el projecte de cadafal que envià al Sr. Batle.

A petició del Sr. Pujadas Ferrer, s'acorda obrir en la Secretaria de l'Ajuntament un registre de las cases i pisos pendents de lloguè, amb el fi de que'ls qui cerquin casa puguen sabre les que hi ha buides de moment.

El Sr. Bisellach proposa qu'el Municipi posi canal a les taulades de l'esglèsia parroquial, amb el fi d'aprofitar les aigos pe'l jardí de la plassa d'Orient. El Sr. Armengol indica que es precis sabre si el Sr. Rector vol cedir dites aigos. El President diu que ferà les gestions necessaris.

El Sr. Rayó proposa un vot de censura p'el Batle Sr. Morey, per no haver fet repetir les fulles impreses que contenen el batans de la Caxa Municipal, quin resum hem publicat en les columnes de Ca-Nostra. Els Srs. Pujol, Truyol i Bisellach supliquen al Sr. Rayó que retir el vot de censura, i aquest se nega a retirar-ló, diguent que n'ha de proposar un altre per lo que passa amb la llet que se ven al públic; però, no tenguent a má el nom i llinatjes dels infractors, El President li retire sa paraula.

Finalment, s'acorda obrir una suscripció per socorre a n'el pare d'en Joan Dalmau i a la viuda de M. Ramis, víctimes del trist accident que s'ufesí a una bassa del carrer del General Luque.

LLIBREERIA

CARRER DE LA MURTA 5.—INCA

DERRERES OBRES REBUDES

José Maria Tous y Maroto—«Leonor de Serraclara» drama en tres actos. (Dues pessetes).

Aplec de Rondayes Mallorquines d'En Jordi des Recó (Mn. Antoni Maria Alcover) amb dibuixos d'En Francesc de Borja Moll. Tom VI, segona Edició (Dues pessetes).

Lectures Populares (del Foment de Pietat Catalana, encuadernat en un tom 2'25 ptes.

Llibre de Família per a les dades més importants de la vida dels esposos i llurs fills. (Encuadernat en tela 1'75 ptes.